

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813
IJSR 2016; 2(4): 92-94
© 2016 IJKS
www.kannadajournal.com
Received: 16-08-2016
Accepted: 17-09-2016

‘ಚೋಮನ ದುಡಿ’ಯ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಮೈತ್ರಿ ಭಟ್

ಮೈತ್ರಿ ಭಟ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,
ಎಸ್. ವಿ. ಪಿ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ
ಸಂಸ್ಥೆ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ,
ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ,
ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ರಿ, ಕೊಣಾಜಿ.

ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಕೃತಿಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಉಡುಗೊರೆಗಳು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೊದಲ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಕಾರಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಅವರ ಅನುಭವಗಳು, ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುವ ನೇರವಾದ ರೀತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಪರಿಪಕ್ವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೀವವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅನುಭವ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಲುವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಛಾಪನ್ನು ಮೂಡಿಸಿವೆ. ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳದೆ ತೀರಾ ಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ, ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಬಂಧ, ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಜೀವನದ ಅರ್ಥದ ಶೋಧನೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪಾತ್ರಗಳು ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಅವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ಅದುಮಿಟ್ಟಿರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

‘ಯಾವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಳಿಸಿತೋ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಬರಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದವನ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಣ ಸಮಾಜವನ್ನು, ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಜನಗಳನ್ನು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು’ ಎಂದು ಕಾರಂತರೇ ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬದುಕಿನ ಹಸಿ ಹಸಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ತೆರೆದಿಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಣಗಳು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಬಹುದಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು ವಾಸ್ತವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದು, ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲರೂಪಗಳ ವಿಪುಲ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜ ಹಂಬಲ, ತೊಳಲಾಟ, ಅನಿಸಿಕೆ, ಭಾವನೆ, ದ್ವಂದ್ವ, ಸಂಘರ್ಷ, ನೋವು-ನಲಿವು, ತಿರಸ್ಕಾರ, ಕನಸು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಹಾಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಡುವೆ ಎಂದೂ ಕಳಚದ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆಧುನಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪಾತ್ರಗಳು ನಿಜಜೀವನದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಪಾರದ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಆಯಾ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿ, ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು 45 ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 1933ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೇವಲ 107 ಪುಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ‘ಚೋಮನ ದುಡಿ’ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಕನಸಿನ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗದೆ ಹೋಗುವ ಚೋಮನ

Correspondence
ಮೈತ್ರಿ ಭಟ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,
ಎಸ್. ವಿ. ಪಿ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ
ಸಂಸ್ಥೆ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ,
ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ,
ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ರಿ, ಕೊಣಾಜಿ.

ದುರಂತ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದೇ 'ಕತ್ತಲೆಂದರೆ ಕತ್ತಲು' ಎಂದು. ಇದು ಕೇವಲ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮನಸುಗಳೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದರ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ.

'ಚೋಮನ ದುಡಿ'ಯು 'ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಾದಂಬರಿ', 'ದಲಿತ ವರ್ಗದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾದಂಬರಿ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ, ಅದರಾಚೆಗಿನ ದಿಗಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಚಿಂತನೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಚೋಮನ 'ದುಡಿ' ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಚೋಮನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ, ನಾಡಿಯ ಮಿಡಿತವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಚೋಮನ ಎಲ್ಲಾ ತುಡಿತಗಳ ವೇದನೆಗಳ ವಾದನ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸುಪ್ತವಾದ ಬಯಕೆಗಳ ನಿರಾಶೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ದುಡಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದು ಕೃತಕತೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಾಳನ್ನು ಹರಿದು ಮುಕ್ತಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿ, ಅಂತರಂಗದ ನೋವು-ನಲಿವು, ನಿರಾಶೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ದುಡಿಯ ಬಡಿತದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ:

" ಒಮ್ಮೆ ಈ ಸ್ವರಗಳ ಆವೇಗ ಜೋರಾಗುತ್ತ ಸರಿದು, ಧಾವಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಎದೆಯ ಮಿಡಿತಗಳಂತೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ; ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಅದು ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಸರಿಯುವಾಗ, ಚಂಬುಕುಟಗನೊಬ್ಬನ ಲಯಬದ್ಧವಾದ ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಏಟುಗಳಂತೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ; ಮರುಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಬರಿಯ ಸದ್ದಿನಂತಲ್ಲ; ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೇವಲ ಜಡ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿ ನಲಿಯುವ ಸದ್ದಾಗಿರದು. ಅದು ಜಡ ವಾದನವೇನೋ ನಿಜ; ಅದರ ಹಿಂದೆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ." (ಚೋ.ದು.ಪು,2)

ಚೋಮನನ್ನು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕಾಡುವ ನೇಗಿಲ ಚಿತ್ರ, ತಾನೂ ಬೇಸಾಯಗಾರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆತನ ಹಂಬಲ ಅಂತಿಧದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಏಳುನೋಟದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾಸ್ಟೋನ ಅಗತ್ಯಗಳ ಶ್ರೇಣಿ(ಋಜಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿ) ರಜಿ ಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿ)ಯ ಅಹಂ ವಾಸ್ತವೀಕರಣ (ಜಿಜಿಚಿ ಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿ) ವನ್ನು ತಲುಪಲು ಚೋಮನ ಉಳಿದ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳು ಪೂರೈಕೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ತುಂಡು ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದರೆ ಸಾಕು. ಅದರಲ್ಲೇ ಅವನು ಆ ಪ್ರಕರ್ಷಣವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಲುಪಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಬಲವಾದ ಬಯಕೆ ಅದು ಆತನಿಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆತನ ಒಳ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ನೇಗಿಲು ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಬಂದು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ, ದೂರದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಸಮೀಪಗೊಳಿಸಲು ಕನಸುಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಸುಪ್ರಾಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳೇ ಕನಸಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜಾಗೃತಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಜೀತನದ ನಡುವೆ ಸದಾ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ತೊಳಲಾಟ ಯಾರಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚೋಮನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಎದುರು ತಟಸ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಫ್ರಾಯ್ಡ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪಥ್ಯವಾಗದ ವಿಚಾರಗಳು, ನೋವು,

ಕೋಪವನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು ಸುಪ್ತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ದಮನಗೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳು ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಕನಸಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಕನಸಿನ ವಸ್ತು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆ, ಬಯಕೆ, ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಇಲ್ಲಿ 'ನೇಗಿಲು' ಚೋಮನ ಈಡೇರದ ಅಭೀಷ್ಟೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

'ಮಾನಸಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ಆಶಾಭಂಗ, ಕೀಳರಿಮೆ ಭಾವಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಹಾರ ಹೊಂದದಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದು:

1. ನಿರಂತರ ಉದ್ದಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು.
2. ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ, ತಾಪತ್ರಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವ, ಉದ್ದಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ರಕ್ಷಣಾ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ (ಆಜಜಿಚಿಚಿಚಿಚಿ ಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿ) ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದು.'(1)

ಇಲ್ಲಿ ಚೋಮನು 'ರಕ್ಷಣಾ ತಂತ್ರ'ದ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಅದುಮಿಟ್ಟ ಆಸೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರದ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಯ್ಡ್ನ 'ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ತಂತ್ರ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ಪಲ್ಲಟ'(ಝರಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿಚಿ)ವನ್ನು ಆತ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂತಹ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲ, ಧ್ವಂಸ, ಉದ್ವೇಗ, ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಸಮರ್ಪಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ. ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ವೇಗ, ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಶಮನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಸಹಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೌರವಕ್ಕೆ ಘಾಸಿ/ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾದಾಗ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಧ್ವಂಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಒತ್ತಡದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಹಕರಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಹಂ ಅನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟವು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಮುಖ್ಯವಾದುದರತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಯೋಚನೆ, ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಚೋಮನು ಅಸಹಾಯಕನಾದಾಗ (ಚೋಮ ಧನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಡಿ ಗದ್ದೆ ಕೇಳುವೆನೆಂದಾಗ ಬೆಳ್ಳಿ ತಡೆದಾಗ), ಯೋಚಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದಾಗ (ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಾರುವ ಬಗೆಗಿನ ಧ್ವಂಸ), ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡಾಗ (ಧನಿ ಮತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಧನಿ ಜಾಗ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ), ದುಃಖಿತನಾದಾಗ (ಮತಾಂತರದ ಸಂದರ್ಭ), ಕನಸು ಕನಸಾದಾಗ (ತನ್ನ ಮತ್ತುಗಳಿಂದ ಧನಿಯ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತಾಗ), ಭ್ರಾಂತನಾದಾಗ (ಚನಿಯ, ನೀಲ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ) ಹೀಗೆ ಮಾನವ ಸಹಜ ಆಸೆ ಆತನ ಬಾಳನ್ನು ಬುಡಮೇಲಾಗಿಸಿದಾಗ, ಹಸಿವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಮಾನ ಕಾಡಿದಾಗ, ಮನಸ್ಸು ಹದಗೆಟ್ಟಾಗ ದುಡಿಯನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ, ಅತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮನ್ನೇಲನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟೆಯನ್ನೇ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದ. ಆತ 'ನೇಗಿಲು ನೋಗಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿ ಮುರಿದು, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ'. (ಚೋ.ದು.ಪು,119) ನಂತರ ಶಿವನ

ಪ್ರಳಯ ತಾಂಡವದ ಡಮರು ನಿನಾದದಂತೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಬಾರಿಸದಂತೆ ಇನ್ನೆಂದೂ ಬಾರಿಸದಂತೆ ದುಡಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದ.

ಕಾರಂತರೇ ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ 'ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಡಮರು ಇದ್ದಂತೆ ಚೋಮನ ಕೈಯ ಈ ದುಡಿ'. (ಚೋ.ದು.ಪು,8) ಹಾಗಾಗಿ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ದೇಗಗೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೇ ಅರಿಯದಂತೆ ಆತ ದುಡಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆತನ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಆತನ ಕನಸು ಒಂದು ತುಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದುದರ ಪರಿಣಾಮ. ಯಾರ ಜೊತೆಗೂ ತನ್ನ ಹತಾಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ದುಡಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ದುಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಆತನ ನೋವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತು ಹೆಂಡ. ಫ್ರಾಯ್ಡನ ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆತಂಕದ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಕುಡುಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು: ಮಗ ಚಿನಿಯ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕುಡಿದು ಬಂದಿದ್ದ, 'ಇನ್ನಾವುದು ಅವನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮರೆಸಬಲ್ಲದು?' (ಚೋ.ದು.ಪು,70) 'ಹೆಂಡ ತೀರ ನಿರುತ್ತಾಹದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೈಯನ್ನು ಮರೆಯಿಸುವ ಸಂಜೀವನ.' (ಚೋ.ದು.ಪು,55)

ಆದರೆ ಹೆಂಡ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ನೋವು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮರೆಯಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಹ.ಪಿ ಚೋಷಿಯವರು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ, "ಹೆಂಡ ಆತನ ಚೇತನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೀರಿ ಆತನನ್ನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಆಸರೆ ಕೊಡುವುದು. ಆದರೆ ದುಡಿ ಆತನನ್ನು ಅಗೋಚರ ಆಜ್ಞೆಯ ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯ ನಿರಾಮಯ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಬಿಡುವುದು."(2)

ಅಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಚೋಮನ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು: 'ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ಚೋಮನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಶಾಂತಿ ತಗ್ಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ, ದುಡಿಯಲ್ಲಿಂದೆಯೆಂದು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ.'(ಚೋ.ದು.ಪು,27) ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರಂತರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ- "ಚೋಮನ ವೇದನೆಗೂ ದುಡಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿ ಒಂದು ಸರಳ ಏಟಿಣಡಿಣಡಿಜಟಿಣ. ಆ ಸರಳ ಏಟಿಣಡಿಣಡಿಜಟಿಣನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೋಯಾತನೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಸಾಧ್ಯ. ದುಃಖಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಬಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಳ ಕುಣಿತ, ಒಂದು ಸರಳ ವಾದ್ಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಏಟಿಣಡಿಜಟಿಣಡಿ ರಿಜಡಿರಿಟಿಚಿಟಿ ಜಟಿಣಡಿರಿಟಿ ಅನ್ನು ದುಡಿಯಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಣುಚಿಣ ಣುಜಿ ರಿಟಿಟಿಡಿ ಣುಟಿರಿ ಜಿಡಿರಿಟಿ ಟ್ಪಿಫ್ಫಿ ಣುಜಿ ಣಿಚಿಟಿ ರಿಜಿಣ ಡಿಜಿಟುಜಿಜಿ ಜಿಡಿರಿಟಿ ಚಿಟಿಟಿ ಣುಜಿಜಿ ಣುಟಿರಿ."(3)

ಟಿ.ಪಿ ಅಶೋಕರು ಹೇಳುವಂತೆ, "ಚೋಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಿಟ್ಟು, ಸಂಕಟ, ಹಿಗ್ಗು, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಭ್ರಮನಿರಸನೆ, ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತು, ಮಾತುಕತೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅವನ ಅಂತರಂಗದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವೇ ದುಡಿ."(4)

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪಲ್ಲಟವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆತನ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಎತ್ತುಗಳ ಮೇಲೂ ಆಗುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ: 'ಅವನ ದುರ್ದೈವದ ಚಿಂತೆ ಕಡುಕೋಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎತ್ತುಗಳ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಎರಗುವುದುಂಟು.' (ಚೋ.ದು.ಪು,48) ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ನೀಲ, ಕಾಳರ ಮೇಲೂ

ತೋರಿಸಿದ. 'ಅವರಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಸರಿಯಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಗುದ್ದಿದ. ಆವೇಶದಿಂದ ಅವರ ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದೆಳೆದ.' (ಚೋ.ದು.ಪು,75)

ಅವನ ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿಲಾಷೆ ಈಡೇರಲಾಗದೆಂದೆನಿಸಿದಾಗ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಸ್ವಂತ ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿಯಲಾಗದ ಮೇಲೆ ಧನಿಯ ಹೊಲವನ್ನೇಕೆ ಹೂಡಲಿ ಎಂದು ಎತ್ತುಗಳ ಮುಂಗಾಲಿಗೆ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ನಿರಾಸೆಯು ಪಲ್ಲಟಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಆಧುನಿಕತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಚೋಮನ ಮನಸ್ಸಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿರುವ ಭಯ, ಆತಂಕಗಳ ದಾಖಲೆ, ಆಧುನಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಮತಾಂತರದ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗೆಗೆ ಆತನ ದ್ವಂದ್ವ ಭಾವತುಮುಲಗಳು ಆತ ಮತಾಂತರದ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಹೊರಟಾಗ ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ನಂಬಿಕೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪಂಜುರ್ಲಿ ಭೂತವೇ ಎಂದು ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಆತ ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಚೋಮನ ಅಂತರಂಗದ ಭಯ, ಭೀತಿ, ಹೊಯ್ಯಾಟ, ಹುಯಿಲುಗಳು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ 'ಚೋಮನ ದುಡಿ' ಕಾದಂಬರಿಯು ಚೋಮನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಜೀವನದ ಕಟು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಆತನು ನಡೆಸುವ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿಡುತ್ತದೆ. ಆತನ 'ದುಡಿ' ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯದೆ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾವತುಮುಲಗಳನ್ನು, ಹೃದಯ ಮುಟ್ಟುವ ವೇದನೆಯ ಅರಿವನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಮಾನಸಿಕ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಸಾಧನೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 11, ಸಂಚಿಕೆ 3, ಜುಲೈ-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 1982, 'ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮಂಥರ: ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ', ಪರಿಮಳಾ ಎನ್.ಬಿ. ಪುಟ 20
2. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಈ ಶತಮಾನದ ನೋಟ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, (ಸಂ) ಟಿ.ಪಿ. ಅಶೋಕ, (1993), ಕನ್ನಡ ವಿ. ವಿ ಹಂಪಿ, ಪುಟ 75
3. ಅದೇ, ಪುಟ 92
4. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಚಾರ, ಟಿ.ಪಿ. ಅಶೋಕ, (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಗೋಡು ಸಾಗರ, ಪುಟ 78

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಚೋಮನ ದುಡಿ, ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, (2014), ಸಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ನಿಧಿ ಮತ್ತು ಕನಸುಗಳು, ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, (1996), ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಶನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಸಾಧನೆ, ಸಂಪುಟ 11, ಸಂಚಿಕೆ 3, ಜುಲೈ-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 1982, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಕಥಿಭಿರಟಿರಂಥಿ, ಖಿರಫಜಿಡಿಣ ಂ ಚಿಡಿರಿಟಿ, ಈುಡಿಣ ಜಿಜುಣಿರಿಟಿ (2014), ಅಜಿಟು: ಕಜಿಚಿಡಿರಿಟಿ ಇಜಿಣಿಚಿಣಿರಿಟಿ ಏಟಿಫಿ.